

Son zamanlar nəinki məbuat səhifələrində, hətta ciddi elmi-tədqiqat məcmuələrində belə elmə heç bir dəxli olmayan, cəfəng, psevdöelmi, uydurma "araşdırımların" nəşrinə genbol yer verilir, oxucunu hər adımda çəş-baş salan "faktlar" üzə çıxırlar. Bu cür hallara da-ha çox ədəbi dileftantların türk tarixinə həsr etdikləri "əsərlər"də təsadüf edilir. Az qala, dünyada mövcud olan bütün xüsusi və ümumi isimlərin, leksik vahidlərin (leksemərin) hamisənin kökü, mənşəyi türk faktı və türk faktoru ilə "əlaqalandırılır". Əlbəttə, heç kənət Türk areahının miqyasını məhdudlaşdırıa bilməz. Lakin, eyni zamanda, yalançı, qondarma türkçülüyün körüklnəməsinin heç bir elmi şəhəriməti olmadığını da xatratalmayı vacib bilirik.

Kiçik bir haşıyə də çıxməq istəyirəm. Bu yaxınlarda poljak əsilli rus alimi Teodor Adamoviç Şumovskinin rus və Azərbaycanın ədəbi mətbuatında getmiş müsahibələrdən vurğuladığı bir fikir diqqəti mi qəddi. Vaxtile Azərbaycanın Samaxı bölgəsində mədrəsə təhsili almış, hazırda Moskvada yaşayan, yaşı yüzü haqlamış məşhur tədqiqatçı döna-döna, həm də israrla qeyd edir ki, böyük rus şairi Puşkin öz mənşəyi etibarilə qətiyyən həbəs (ərəb) olmamışdır; alim təkziblənməz dillərlər istinadən sübut edir ki, A. S. Puşkinin ulu babası İbrahim (Abraham) türk olmuşdur.

Yeri golmışken, rus hərbi, elmi, ədəbi elitəsinin məşhur simalarından bir çoxu, məsolon, Karamzin, Kantemir, Turgenev, Daşkov, Uşakov, Suvorov, Kutuzov, Timiryaz-

Dostoyevski türkdür

Söhbət böyük rus yazıçısının şəcərəsindən gedir

yev (Dəmiryazov), Kartashev, Turçənninov, Şaxovski, Çerkasski, Şeremetev (Şeremetov), Narişkin, Kablukov (Qablıqov), Balaşov, Basakov, Mustafin, Bulqakov, Tenisev, Yesayulov, Butakov... və onlarda başçaları türk əsilli ruslar olmuşlar. Bu deyilənlər nəmən "kəşfim" və ya fantaziyamın məhsulu deyildir. Həmin simaların kimliyi, kökü, şəcərəsi barədə rus tədqiqatçılarının özleri kifayət qədər yazımişlar.

Na isə... Bütün bunlar faktlardır və ya ayrıca, geniş bir söhbətin mövzusudur. Bari başdan qeyd etmek istərdim ki, aşağıda oxucuların nəzərinə çatdırmaq istədiyim mülahizələr də qətiyyən fərziyyə və ehitimlərlər deyil, konkret elmi faktlara söykənir. İndiki halda söhbət Dostoyevskidən gedir.

Fyodor Mixayloviç Dostoyevskinin (1821-1881-ci illər) təkcə rus ədəbiyyatında deyil, dünya mədəniyyəti tarixində oynadığı rolü oxuculara təzədən xatırlatmağa, bize, elə bir ehtiyac yoxdur. "İdiot", "Cinayət və caza", "Karamazov qardaşları", "Alçaldılmış və təhqiqirdilmişlər" in mülliifi barədə yüzlərcə, minlərcə tədqiqat əsəri yazılmışdır. Mən bütün bu faktları təzədən sadalayıb vaxt almaq niyyətində deyiləm.

Ona da vurğulamağı vacib bilirəm ki, men Dostoyevskinin hayat-

və yaradıcılığına kifayət qədər bələd olsam da, qətiyyən özümü onun tədqiqatçısı hesab etmirəm. Lakin yiğcən şəkildə də olsa Dostoyevskinin şəcərəsi, onun mənşəyi ilə bağlı inдиyəcən diqqətdən kənardara qalmış bir nüansa azacıq da olsa işq salmağı özümə borc hesab edirəm.

Bilənlər bilir, bilmeyənlər de-mək istəyirəm ki, Dostoyevski dəha çox slavyanofıl bir yazıçı və xristian dininin mübəlliği kimi tanınır. O, bütün hayat və faaliyyəti boyu adı belli ideyaların töbliği ilə məşğul olmuşdur. Hətta "islamin məhdudluğu" və "nöqsanlarına" toxunmuş, koskın tonqudi mülahizələr söyləmiş, öz siyasi və dini baxışları heç zaman gizlətməmişdir.

Bütün bunlar faktdır və həmin məlum faktları mən bir daha geniş şəhər etməye ehtiyac duymuram. Artıq qeyd edildiyi kimi, məqsədim diqqəti Dostoyevskinin milli mənşəyi, şəcərəsi ilə bağlı bir faktı yönəltməkdir. Qisaca olaraq buru demək istəyirəm: Dostoyevski

mənşəcə türkdür. Rus tədqiqatçısı (və özü də mənşəcə türk olan) V. Arsenyev 1934-cü ildə Afinada dərc edilən "Novika" məcməsində qeyd edir ki, Dostoyevski əslən türkdür, özü də Aslan Mirzə (Murza) Çələbi nəslindəndir. Çələbilər (yəni Dostoyevskinin ulubabaları) Qızıl Ordanın nüfuzlu başçularından olmuşlar.

Yazıcıının ulu babası Aslan Mirzə 1389-cu ildə anadan olub. Onu da qeyd edək ki, rus zədə-ganlarının böyük pleyedəsi - Somovların və Yusupovların, Ptişəvərin və Arsenyevlerin kökü, mənşəyi məhz Çələbilər nəslində pərvəriş tapıb. Bu familyalara hamisənin mənşəyi eyni mənbədən, vahid kökən başlayır.

Bu maraqlı fakt bir sırə Qərb tədqiqatçılarına məlum olsa da, nədənse, Rusiyadakı dostoyevski-sünaslar tərefindən indiyəcən ətraflı təhqiqat və tədqiqata cəlb olunmamış; sanki, nəzərdən qaçmışdır. Amerikada çap olunmuş "Dostoyevskinin üç sevgisi" adlı memuarda (adiçəkilən əsərin müəllifi məşhur amerikan yazıçısı Mark Slonimdir) həmin faktın əsası olduğu qeyd edilir. Beləliklə, elmi de-lillərə söykənərək tam qətiyyətlə söyləmək olar ki, yara-

dıcılığı bütün dünyaya, həyatı isə Rusiyaya məxsus olan böyük yazıçı F. M. Dostoyevskinin mənşəyi türk olmuşdur.

Müxtəlif tarixi mərhələlərdə vaxtilə islamı qəbul etmiş müsəlmanlar (o cümlədən türklər) bir çox obyektiv və subyektiv səbəblərə görə zaman-zaman xristian dininə üz tutmuşlar (və bəzən bu proses əksinə getmiş - xristianlar islam dinini qəbul etmişlər). Görünür, Dostoyevskilər nəslinin bir çox nümayəndələri də müəyyən mülahizələrə görə xristian dininə pənah aparmalı olmuşdular. Söz düşməkən deym ki, Dostoyevskilərin ulu qohumları on Yusufovlar nəslinin bir çox nümayəndələri xristianlığı qəbul etsələr də, onların arasında müsəlman dininə sadıq qalanlar da olmuşdur. Tarixdən məlum olduğu kimi, qraf Yu-supov sonralar məşhur saray favoriti Rasputini qatla yetmişdir.

Sonda bir məsələni də vurğulamaq istərdim. Mənə elə gəlir ki, Dostoyevskinin soyadının (familiyasının) əsasını təskil edən anlam öz mənşəyini məhz "dost" sözündən götürmüdüür. Əlbəttə, deyilənlər bəzilərinə paradoksal görüñə bilər. Bu mülahizələri, yalnız məhdud elmi dairəyə məlum olan faktları söyləməklə mən, qətiyyən, Dostoyevskinin zorən "Türkəşdirmək" niyyətində deyiləm. Məqsəd, sadəcə olaraq, mövcud mənbə və dəlilləri böyük rus yazıçısının parastışkarlarının və tədqiqatçılarının nəzərinə çatdırmaqdan ibarətdir.

Firuz MUSTAFA, Əməkdar incəsənət xadimi